

Sessiz Ve Derinden

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Nisan 2014

Kimseler bilemez; bilmek ne kelime ne aklından ne de ruhundan geçer.

Sükût-u hayale uğramak ne kolaydır. Oysa sadece sessizce yolculuğunuza devam ederken bir o kadar da derin hissiyatlara maruzdur gönül ve yürek. En sevdiğinizden tutun hayatınızda muhteviyatı en derin ve en geniş ne varsa.

Bakarlar derin derin ama o derinlik sadece görüntü itibariyle kalır ve çok saklıdır en dibe itilmiş haliyle.

Kimi bakmadan görür, yüreğiyle hisseder öyle engindir ki gönül gözü, gözü açık ya da kapalı ne fark eder ki. Ortak bir noktada kesişir yollar.

Kimi sadece duyar hem de en ince detayına kadar. Kuru bir gürültüden ibarettir ayyuka çıkan tüm sesler. Dinlemezler ki aslında dinlemeyi ne bilirler ne de böylesine bir ihtiyaç hissederler. Oysaki tek ihtiyacınızdır dinlenmek ve anlaşılmaq. Yaraya merhemdir tüm aradığınız.

Gören gönül gözü ve derde derman olacak bir Allah'ın kulu.

Aslında ne fark eder ki anlaşılmaq ya da anlaşılmamak. Hayır, öyle çok anlam ifade eder ki. Tek bir kelam bile nasıl da önem arz eder. İster çözüm bulun ya da bulmayın. Ama paylaşmaktır mühim olan.

Yolu beraber yürümektir; daimi olmasa bile eşlik edenlerin varlığı anlık bir dokunuş ve eşlik dünyalara bedeldir.

En ufak bir beden dili bile ehemmiyet taşır: Bir dokunuş ya da hafif bir tebessüm dahi.

Varsın eşikte kalsın tüm sorular ve sorunlar.

Varsın hüküm sürsün tüm dertler.

Eşliğinde insanların ya da kucağında yalnızlığın bir şekilde devam eder dururuz. Ta ki belirsiz ayrılış vakti kapımızı çalan değin.

Pek de düşünmeyiz son yolculuğumuzu aslında düşünmemeliyiz de. Yoksa anımız, ömrümüz zehir olur. Bir yandan da aklımızın bir köşesinde saklıdır o gizli korkumuz ama rahmeti sarmışken Yaradan'ın ve

eşliğinde yaşarken inancımızın hem dünya için çalışırız bir yandan da iyi bir kul olmanın gereklerini yerine getiririz. Belki de getirdiğimizi sanırız. Zira karar merci sadece Allah'tır. Kul olarak görevlerimizi ifa ettiğimizi düşünsek bile içimizdeki tüm gizli saklı duygular sadece O'nun varlığı tarafınca tescil ve teyit edilecektir.

Bitmek bilmeyen bir koşturmaca hayat dediğimiz.

Belki de durgun bir göl gibi sessiz, sakin ve duru bir o kadar da belirsiz. Zira hayatımız bir anda seyir değiştirebilir tıpkı fırtına öncesi sessizlik gibi.

Gidişat düz değildir hiçbir zaman ve bu da demek değil ki hep yokuş tırmanıp uçurumun kıyısında yaşayacağız. Takdir sadece O'nun inisiyatifindedir. Ne karşı çıkma hakkımız vardır ne de kul olarak isyan etme cehaleti gibi bir hataya ve günaha girme hakkı.

Bize düşen azimle ve canla başla düzene yak uydurmak ve bir yandan da yapmamız gereken tüm ulvi vazifeleri ifşa etmektir.

Sığındığımız her kim ya da her ne ise: Bizim için önem teşkil eden ve yürekten sevip duyumsadığımız. İşte formülüdür ve gizemidir ayakta kalıp hayata tutunabilmenin. Sevip sığınmak özellikle mecazi anlamda. Bedensel temas olmadan bile nasıl da güç alırız sevdiğimizden: Çok uzakta ve ulaşılmaz olsalar bile. Belki dost belki arkadaş belki bir idol hatta belki de bir hayal. Evet, ulaşma ihtimalinin bulunmadığı bir hayal belki de hayatımızın aşkı ya da kahramanımız belki de zihnimizde ve kalbimizde tasavvur ettiğimiz bir düş hatta bir düş ötesi. Sığınaklarımız, gizemlerimiz, korunak olarak addettiğimiz belki de gölgemiz yani yalnızlığımız ki bizi biz yapan ve derin bir huşu içinde keşfe çıktığımız içsel yolculuğumuz.

Dayanak noktamız bizim en önemli destekçilerimizden biridir öyle ki gerek somut ya da soyut bir imge ya da bir insan bizim için önem teşkil eden. Sevgimizle kucakladığımız ve sevgisiyle kucaklanıp sarı sarmalandığımız. Soba yanına kıvrılan bir kedi gibi kendimizi güvende hissedip sıcaklığını yürekten algıladığımız. Nasıl da severiz hatta sevilmesek dahi ve nasıl da kul köle oluruz yoluna kale alınmasak bile. En güzel vasıflarını alır ve koyarız kalbimizin en derin köşesine ve elletmeyiz onu kimselere öyle ki saklarız bir sır gibi ve korkarız kaybetmekten sahip olamasak bile ve korkarız o büyüünün yok olup gitmesinden. Belki de bir hayaldir ulaşılması imkansız belki bariz engeller ve kısıtlamalar vardır bir araya gelmemizde ama ne yapar eder kopamayız düşlerimizden ve sevdiğimizden sevilmesek bile.

Paralel seyretsin ya da seyretmesin bu etkileşim, ne derece önemli olabilir ki eğer her şeyiyle kabullenmişsek ve sırta kadem bassa bile bizim tek sırrımız olmaya devam edecektir yaşadığımız müddetçe.

İlla ki hepimizin yüreğinde kocaman bir yer kaplayan insanlar ve varlıklar ve de göstergeler mevcuttur. En kötü ihtimalle kurduğumuz hayaller bile şekillendirir basit yaşantımızı.

Gerçi hayal kurmayan insanlar da yok değildir hani ama vardır onların da illa ki bir dayanak noktası. En kötü ihtimalle gerçekçi kişiliklerinde somut olaylar ve yaşantılar yer tutar.

Günlük işlerimiz, çalıştığımız iş yeri, mükellef olduklarımız, meşguliyetlerimiz gerek hobi gerekse iş mahiyetinde kısaca bizi biz yapan her ne ise ve bize değer katan ve değer verdiğimiz her kim ise...

Sığınağımız, yuvamız, hasretimiz, derdimiz, dermanımız hatta çilemiz, acılarımız, mutluluklarımız ve tüm duygularımız bize hükmeden her ne kadar biz hükmettiğimizi sansak da...

Biz; ekimizle artımızla, muhalif yapımızla ya da uyumlu kişiliğimiz ön plandayken ve tüm dünyamız gerek içsel anlamda gerek fiziki anlamda somut ya da soyut ne varsa.

Öğretiler, dogmalar, yerleşik zihniyetler ve özgürlükler...

Nefsimiz, ona muhalif irademiz ve beynimiz ki en büyük kazanımlarımızın başında gelen ve eşlik eden ruh halimiz: belki diri belki çökkün ama her zaman için bizi biz yapan ve temel taşımız ve kalbimiz...

O kalp ki; kırılğan o kalp ki naif ve şeffaf o kalp ki bizi hayata sımsıkı bağlayan...

Önemli olan vakıf olmak; önce kendimize, isteklerimize ve gerçeklere ve ulaşma ihtimaline sıkı sıkı bağlanıp hedef koymak: Öncesinde adımlayacağımız kısa bir mesafe ve sonrasında koşacağımız bir kulvar.

Soluklanacağımız duraklar, eşlik edenler, muhalif olup çelme takanlar...

Ama her şeyiyle bir bütün ve her şeyimizle bizi biz yapan ne varsa.